

[Statsministeren.]

for den måde, man foretager dette indgreb på.

Den første er, at vi lægger meget stor vægt på det, som jo har været alle partiers ønske, nemlig at man ikke skulle lægge for mange omkostninger på erhvervslivet lønmæssigt set. Det var det ene.

Det andet var, at vi skulle passe på, at forbruget ikke, skal vi sige unødigt blev pumpet op.

Det tredje hensyn var hensynet til lønmodtagerne. Når man greb ind i deres retmæssige lønfremgang, som er grundfæstet i overenskomst efter overenskomst, skulle man lave disse indgreb på en sådan måde, at pengene virkelig var lønmodtagernes ejendom fortsat.

Det er ikke det, der ligger i venstres plan. Det er det, der ligger i regeringens og i forligspartiernes plan, at man ved at binde pengene ikke får nye omkostninger, ikke får forbrugsudvidelser i den anledning og altså også sikrer, at det, der nu ligesom fryses fast, fryses fast til lønmodtagernes fordel, selv om det ganske givet er rigtigt, at det bliver på et senere tidspunkt, at lønmodtageren får gavn af det. Men det er netop en af de ting, der er nødvendige i den aktuelle økonomiske situation. Med andre ord, et nødvendigt og et rimeligt socialt hensyn til de grupper, som man griber ind over for.

Der er en ting, der ikke har været nævnt i dag, så vidt jeg har forstået det, og det er dette, at Danmarks prisudvikling i det seneste års tid har været ganske beskeden. Det ligger sådan, at prisudviklingen sammenlignet med en lang række lande viser, at Danmark simpelt hen ligger i bunden. Også dette, at det sidste pristal viser et mindre tilbageslag, altså en nedgang i prisudviklingen, er et produkt af, at regeringen og et flertal i folketinget tidligere har kunnet enes om en politik, og hvis det skal lykkes at fastholde denne politik, drejer det sig om fortsat at skaffe et flertal.

Jeg kan heller ikke nære mig for nogle bemærkninger om dette, at hr. Poul Hartling og venstre siger, at regeringen tøver, at regeringen ikke har travlt, men at venstre sandelig har været tidlig på den med sin plan allerede i april. Ja men hvad er det for en opgave, vi står over for? Opgaven er sådan set på tre hovedområder at gøre en ind-

sats. Det første er skattelovgivningen fra januar 1977. Det har vi tidligere, end det strengt taget er nødvendigt, med vores forslag og vores forlig fået løst problemerne om.

Det andet er selve finansloven, som vi jo slet ikke behøver at gøre klar nu; den har vi i hvert fald i hovedsagen og på nogle væsentlige punkter gjort klar allerede nu.

Det tredje er indkomststudviklingen og herunder overenskomsternes fornyelse efter 1. marts næste år, som vi allerede vil have mulighed for som ramme i hvert fald at gøre klar nu i en folketingssamling i august måned. Det er meget tidligt, vi er på den, og det er vi bl. a., fordi vi energisk har samarbejdet med en række partier og tidligere, end det før har været muligt, har fundet løsninger på disse problemer. Det er derfor, hr. Poul Hartling, ganske urimeligt, og det må være fejlinformation til venstres folketingsgruppe, når man i en pressemeddelelse fra denne gruppe sagde fra det sidste gruppemøde, man havde, at regeringen slet ikke vil gøre noget ved den økonomiske politik nu, det er noget, der vil få virkning engang, jeg tror, der stod i september 1978.

Ja men det er jo ikke nogen rimelig måde at polemisere på og slet ikke i en pressemeddelelse, der optræder som en vedtagelse i venstres gruppe.

Sagen er jo, at regeringen i høj grad er opmærksom på, at skattelovgivningen, finansloven og overenskomsterne er noget, der skal gøres noget ved hurtigt; og hurtigere, end det strengt taget er nødvendigt, har vi gjort det, men derudover er det også vigtigt at sige, at de virkninger, der ligger i det vedtagne forlig, er jo ting, der træder i kraft umiddelbart efter 1. marts 1977, det er ting, der på skatteområdet træder i kraft i begyndelsen af 1977, og det er for afgifternes vedkommende i stort omfang noget, der træder i kraft lige så hurtigt, som dette folketing beslutter det.

Vi lader altså ikke valutasituationen udvikle sig, som den bedst kan. Både på lidt længere sigt og her og nu fremlægger vi forslag og forhandler os frem til enighed, således at vi kan få en løsning af de problemer, som vi står over for.

Hr. Poul Hartling sagde også, at regeringen jo har fået sin vilje over for forligspartierne. Det var i hvert fald den tone, der